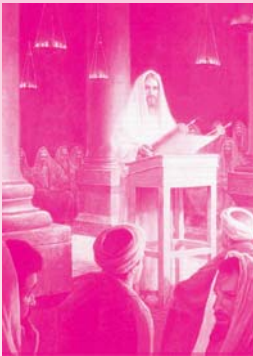

พร
12
มิถุนายน

สัปดาห์ที่ 10
เทศกาลธรรมดา
สดด 99:5.6-7.8-9
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

บทอ่านที่ 1

2 คร 3:4-11

พี่น้อง เรามีความมั่นใจเช่นนี้ต่อพระเจ้าเดชะพระคริสตเจ้า ทั้งนี้มิใช่เพราะเราคิดว่าเราทำสิ่งใดได้ด้วยตนเอง แต่การทำได้นั้นมาจากพระเจ้า พระองค์ทรงทำให้เราเป็นผู้รับใช้พันธสัญญาใหม่ มิใช่พันธสัญญาที่เขียนขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นพันธสัญญาของพระจิตเจ้า บัญญัติที่เป็นลายลักษณ์อักษรนั้นนำไปสู่ความตาย แต่พระจิตเจ้าประทานชีวิต ถ้าภารกิจที่ทำให้ตาย ซึ่งจารึกเป็นตัวอักษรบนแผ่นศิลา ได้มีความสว่างรุ่งโรจน์จนกระทั่งชาวอิสราเอลมองดูใบหน้าของโมเสสไม่ได้ เพราะใบหน้านั้นมีแสงสว่างรุ่งโรจน์แม้เพียงชั่วขณะ ภารกิจของพระจิตเจ้าจะมีความสว่างรุ่งโรจน์ยิ่งกว่านั้นอีกหรือ ถ้าภารกิจที่นำไปสู่การตัดสินลงโทษยังมีความสว่างรุ่งโรจน์แล้ว ภารกิจที่ให้ความชอบธรรมก็ยิ่งจะสว่างรุ่งโรจน์มากกว่านั้น อันที่จริง สิ่งที่เคยสว่างรุ่งโรจน์มาแล้ว หมดรัศมีเมื่อเทียบกับความสว่างรุ่งโรจน์ที่เหนือกว่า ถ้าสิ่งที่อยู่ชั่วขณะมีความสว่างรุ่งโรจน์แล้ว สิ่งถาวรก็ยิ่งมีความสว่างรุ่งโรจน์มากกว่านั้น

พระวรสาร

มธ 5:17-19

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า

“จงอย่าคิดว่าเรามาเพื่อลบล้างธรรมบัญญัติหรือคำสอนของบรรดาประกาศก เรามิได้มาเพื่อลบล้าง แต่มาเพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์ เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ทรายใดที่ฟ้าและดินยังไม่สูญสิ้นไป แม้แต่ตัวอักษรหรือจุดเดียวจะไม่ขาดหายไปจากธรรมบัญญัติจนกว่าทุกอย่างจะสำเร็จไป ดังนั้น ผู้ใดละเมิดธรรมบัญญัติเพียงข้อเดียว แม้เล็กน้อยที่สุดและสอนผู้อื่นให้ละเมิดด้วย จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ต่ำต้อยที่สุดในอาณาจักรสวรรค์ ส่วนผู้ที่ปฏิบัติและสอนผู้อื่นให้ปฏิบัติด้วย จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในอาณาจักรสวรรค์”

พระเยซูเจ้าทรงยืนยันว่า พระองค์มิได้มาเพื่อสนองตัณหามนุษย์ ที่ชอบแสวงหาของใหม่ คำสอนใหม่ บัญญัติใหม่ แต่พระองค์ทรงต้องการกระทำให้ผู้ฟังพระองค์ นำความรู้เก่า ๆ ที่รู้จักอยู่แล้วไปปฏิบัติให้เกิดผล บัญญัติรักนั้น ใคร ๆ ก็รู้ ใคร ๆ ก็เข้าใจ แต่จะมีกี่คนที่นำไปปฏิบัติอย่างสุดสติกำลัง จนบังเกิดผลแก่ตนเอง และคนรอบข้าง